

АПОЛОН МАЙКОВ

СЪМНЕНИЕ

Превод от руски: Надя Попова, —

chitanka.info

И нека да говорят, че поезията е мечта,
безумен, трескав блян на дух отровен,
че е светът ѝ грешен и лъжовен,
че е химера бледа всяка красота;
и нека пътешественикът каже,
че нямало сирени морски, че дриади
в горите не живеят, че мираж са даже
в потока бистър златокосите наяди;
и нека Зевс не мята гневно мълния
с длан поразяваща, обхванат от обида,
и нощем да не слиза Хелиос, безмълвния,
в чертога пурпурен при своята Фетида...
Така да е! Но надвечер листата
тъй тайнствено полюшват се; вълните
с такъв копнеж приемат в дълбината
залязващото слънце, висините
луната озарява съкровено;
тъй сладкозвучно нейде ручей блика,
че вслушва се сърцето запленена
на цялата природа във езика.
И ти неволно простите явления
даряваш с живи, тайнствени черти,
а на прекрасните си заблуждения
и свято вярваш, и не вярваш ти!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.